

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. II. De maledictione in Deum, & blasphemia in Sanctis, eorumque poenis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](#)

Pœna autem maledicentis Papæ, ex cap. 1. b. t. desumitur, quod sit arbitria, juxta qualitatem personæ, verborum, loci, &c. ut ne alij in contemptum Ecclesiæ Romanæ in similia verba protrumpant: quâ pœnâ arbitriâ puniendo eriam sunt illi juxta Canonistas, qui superiori quidem suo, inferiori tamen Summo Pontifice, maledicunt, si tamen in Ecclesiam redunderet, maledica talis lingua, cum in causa suz Ecclesiæ, competens iudex sit Prælatus talis.

Si quis autem in Imperatorem, aut aliud Principem supremum maledicam linguam exeruerit, hic pro arbitrio Principis talis puniendus est, prout volunt jura Civilia, cum in lege unica c. Si quis Imperatori maledix. remittendum eum velint ad Principem talum supremum, si per injuriam, & malo animo eum male dixerit.

§. II.

De maledictione in Deum, & blasphemia in Sanctos, eorumque pœnia.

Quid sit blasphemia in Deum, ac Sanctos accuratius examinet Theologici morales, quos consule. Pœna autem in tales blasphemantes de jure Canon. statutæ, quamvis multæ sint, & graves, ut videre est Levit. 24. v. 16. can. Si quis 10. can. 22. q. 1. & cap. Statuum 2. b. t. vix tamen eorum videtur hodie esse aliquis usus, quamvis sub Leone X. in Conc. Later. 1514. renovatae illæ sint: qua verò de jure Civili in tales blasphemantes constitutæ pœnae sunt, arbitriaz hodie videntur.

TITVLVS. XXVII.

DE LERICO EXCOMMUNICATO, DEPOSITO, VEL INTERDICTO MINISTRANTE.

§. I.

Quæ sit pœna Clerici depositi ministrantis, vel exercentis alium ordinis, aut offici sibi prohibiti, & quæ sit pœna Clerici excommunicati, suspensi, vel interdicti celebrantis divina officia?

Quæ hoc Tit. dicuntur, rari usū, & praxis sunt: ut notitia tamen aliqua circa hanc materiam habeatur, secundum primò, quod in cap. Si quis Episco-

pus 1. hoc. sit, quod est ex Canonibus Apostolorum desumptum, & in cap. 2. eodem statuatur, ut si quis Clericus justè depositus (verbaliter) actum ordinis, aut officij, à quo depositus est, exerceat, præcedente monitione, excommunicari debeat. Secundò sciendum, quod Clerici excommunicati, suspensi, vel interdicti, si divina tamen celebrent, perpetuò sint deponendi ab officio, & beneficio, ut constat ex cap. Clerici 3. b. t. modò de cessatione ab hac temeritate moniti